

Jutta Urpilainen:
"Jokainen lapsi tarvitsee
tukeamme"

Juma, 9
pääsi pois kadulta

World Vision

2019

**Autamme tyttöjä
nyt myös Somaliassa**

**Mistä on kyse
vammais-
työssämme?**

**Saimme lapset
kouluun
Intiassa**

Reportaasi pakolaisleiriltä:

**Lapsille suojaa
ja turvaa**

ETKÖ USKO, ETTÄ APU MENEE PERILLE?

Mene itse katsomaan.

Osallistu matka-arvontaan
worldvision.fi/matka-arvonta

World Vision

LASTEN SUOJELIJA

Suomen World Vision suojelee lapsia ja puolustaa heidän oikeuksiaan. Työmme lähtökohta on kristillinen lähimmäisenrakkaus. Autamme siellä missä tarve on suurin uskuntoon, etniseen taustaan tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta.

World Vision 2019

ISSN 1797-8157

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA:

Sirpa Solehmainen

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ: Tiina Usvajoki

KIRJOITTAJAT: Lotta Alajoki, Mireille Bathgate, Annette Gothóni, Jussi Laurikainen, Anni Lehtonen, Malla Murtomäki, Anni Nieminen, Miikka Niskanen, Susan Otieno, Anna Pollari, Sirpa Solehmainen

KUVAAJAT: Minna Annola, Annette Gothóni, Susa Junnola, Nina Kaverinen, Pauliina Koponen, Pasi Liesimaa, Mirja Palmanto, Sara Pihlaja, Kirsi Tuura

LAYOUT: Veera Aalto, Indicio Oy

KANNESSA: Ruandalaisia lapsia

KANNEN KUVA: Pasi Liesimaa

JULKAISIJA: Suomen World Vision ry
Lapinlahdenkatu 3 A 00180 Helsinki
puh. 096 818 300

worldvision.fi

World Vision -lehti lähetetään järjestön tukijoille ja toiminnasta kiinnostuneille. Lehti on maksuton ja sen voi tilata asiakaspalvelusta. Suomen World Vision käyttää lehden tilaajatietoja henkilötietolain mukaisesti.

Suomen World Visionin rahankeräyslupa

KERÄYSLUVAN NUMERO: RA/2017/776

MYÖNTÄJÄ: Poliisihallitus 15.8.2017

TOIMEENPANOAIKA JA -ALUE: 1.10.2017–

30.9.2022, koko Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Varat käytetään Suomen World Visionin työhön. Tähän sisältyvät kehitysyhteistyöhankkeet ja katastrofiapu kehitysmaissa, tiedotus- ja kansainvälisyyshankkeet Suomessa sekä niitä tukevat toiminnot.

PAINO: Mailhouse Oy

4041 Painotuote 0739

TUETTU ULKOMINISTERIÖN
KEHITYSYHTEISTYÖVAROIN

Painettu ympäristöystävällisellä paperilla

Lukijalle

”Lasten ei pitäisi menettää iloaan. Kun lapset hymyilevät täällä, olen tyytyväinen.”

Ugandalainen työtoverini **Doreen** työskentelee avustustyöntekijänä Pohjois-Ugandassa. Hän johtaa lapsiystävällistä tilaa, johon Etelä-Sudanista paenneet lapset voivat tulla leikkimään ja harrastamaan turvallisiin oloihin.

Vastaamme yli 20:sta samanlaisesta tilasta yksinomaan Bidi Bidin alueella, joka on yli 200 000 pakolaisen väliaikainen koti ja yksi maailman suurimmista pakolaiskeskittymistä.

Kun Etelä-Sudanin kriisi oli muutama vuosi sitten pahimmillaan, Doreen vastaanotti päivä toisensa jälkeen hätäntyneitä ja heikossa kunnossa olevia lapsia, jotka etsivät naapurimaasta turvaa. Moni saapui yksin, sillä vanhemmat olivat joko kuolleet tai kadonneet pakomatkan aikana.

Tuo kokemus jätti vahvan jäljen, mutta motivoi samalla jatkamaan lasten suojelemista ja heidän oikeuksiensa puolustamista (s. 12).

Tässä World Vision -lehdessä kerromme työstä erityisen haastavissa olosuhteissa kuten slummeissa tai pakolaisleireillä. Keskitymme haavoittuvimmissa asemassa olevien lasten kokemuksiin:

Mistä löytää iloa ja turvaa pakolaisleirillä?

Miltä tuntuu, kun vanhemmat hylkäävät kadulle?

Millaista on joutua naimisiin, kun on itsekkin vasta lapsi?

Tutustumme myös vammaistyömme periaatteisiin. Työtoverini **Miikka** kertoo haastattelussa muun muassa siitä, miksi hän puhuu mieluummin yhteistyöstä kuin auttamisesta (s. 26).

Vammaisten oikeuksien edistäminen on läsnä kaikkialla, missä työskentelemme. Erityisesti teemme yhteistyötä vammaisten pakolaisten kanssa. Kun sota pakottaa lähtemään, vammaisen aikuisen tai lapsen tilanne on hyvin vaikea (s. 24).

Vaikeissakin oloissa näemme kuitenkin tuloksia – kuten niiden 13 000 vammaisen pakolaisen elämässä, jotka ovat saaneet arkeensa puhtaan veden ja asianmukaiset käymälät. Ja sen pienen keppostelevan pakolaislapsen hymyssä – joka on toivoa täynnä. ■

Anna Pollari

viestintäpäällikkö
Suomen World Vision

Kysy – me vastaamme

Miksi ryhtyisin lasten suojelijaksi?

Kuukausilahjoituksemme on hyvä tukimuoto niille, jotka haluavat lahjoittaa säännöllisesti sinne, missä hätä on suurin. Kuukausilahjoittajana olet mukana mahdollistamassa tärkeää työtä haavoittuvaisimmassa asemassa olevien ihmisten hyväksi.

Käytämme kuukausilahjoituksina saadut rahat esimerkiksi tyttöjen sukuelinten silpomisen vastaiseen työhön ja lasten auttamiseen katastrofien keskellä. Katastrofin sattuessa apua tarvitaan nopeasti. Esimerkiksi pakolaisleireillä lapset tarvitsevat kiireellisesti puhdasta vettä, ruokaa ja huopia. Viidentoista euron lahjoituksella pystymme toimittamaan puhdasta vettä 3 000 lapselle.

Tyttöjen sukuelinten silpominen on erittäin kivulias ja terveydelle haitallinen perinne, jonka kitkemiseksi teemme jatkuvasti työtä. Rakenamme tytöille turvataloja ja koulutamme ihmisiä silpomisen vaaroista. Kuukausilahjoittajana olet mukana tukemassa tätä työtä ja pelastamassa tyttöjä silpomiselta myös seuraavissa sukupolvissa. Viidentoista euron lahjoituksella voimme kouluttaa neljä ihmistä, jotka vievät oppia eteenpäin myös muille.

Kuukausilahjoituksen summan voit valita itse 10 eurosta ylöspäin. Tälläkin lahjoituksella voimme auttaa heikoimmassa asemassa olevia lapsia ja saada suuria asioita aikaan. Voit ryhtyä kuukausilahjoittajaksi helposti nettisivuillamme osoitteessa worldvision.fi/kuukausilahjoitus tai ottamalla yhteyttä asiakaspalveluumme. ■

Ystävällisin terveisin
Lotta Alajoki
kummikoordinaattori

Sisältö

4

Asiakaspalvelu vastaa

6

Nuorisotyöllisyys

10

Minun valintani:
Jutta Urpilainen

12

Katastrofityö

18

Tuloksia

20

Tyttöjen oikeudet

22

Katulapset

24

Vammaistyö

28

Yritysyhteistyö

30

Ruanda

Kysy lisää:

asiakaspalvelu@worldvision.fi, p. 096 818300
facebook.com/SuomenWorldVision

**"Kun Masi tuli
meille, hän
ei osannut
edes kääntää
päättään."**

sisältö 5

24

12

**Doreen ei unohda
pienen pakolaistytön
kohtaloa**

18

**Intian Ambegaonissa
kaikki lapset
pääsevät kouluun**

20

**Suojelemme
tyttöjä nyt myös
Somaliassa**

TEKSTI Malla Murto

KUVAT Pasi Liesimaa

”Nämä naiset pystyvät mihin vain”

Bellancille, 21, pääsi ilmaiseen koulutusohjelmaan, josta hän sai vaatturin pätevyyden. Paola Suhonen kävi tukemassa Bellancillea ja muita ruandalaisia nuoria naisia eteenpäin urallaan.

Paola Suhonen kävi tutustumassa
nuorisotyöllisyysohjelmaan
Ruandassa. Kuvassa ompeleva
Bellancille työllistää nyt itsensä
vaatturina.

Bellancille, 21, istuu koneen ääressä ja kuljettaa kangasta neulan alla. Muotisuunnittelija **Paola Suhonen** kumartuu nuoren naisen olan yli ja tarkastelee tämän ompeletta. Työn alla on miesten kauluspaita.

– En voi uskoa, että olet toiminut ompelijana vasta alle vuoden, Paola sanoo englanniksi, kun Bellancille pysähtyy tutkimaan tekemäänsä saumaa.

Tulkki kääntää keuhut. Bellancille punastuu ja hymyilee ujosti.

Olemme Ruandan maaseudulla, noin tunnin ajomatkan päässä pääkaupunki Kigalista. Ympärillä levittäytyvät Mboگون alueen vehreät vuoristot, joiden kylissä asuu yli 15 000 ihmistä. Maisema on kuin Italian Toscanasta, mutta siihen yhtäläisyydet Euroopan kanssa jäävätkin. Vaikka Ruandan kehitys on ollut viime vuosina nopeaa, suurin osa maan väestöstä elää edelleen köyhyydessä.

Kansanmurha tuhosi perheen

Vuonna 1994 Ruandassa tapahtui yksi historian pahimmista kansanmurhista. Maan kahden etnisen ryhmän, tutsien ja hutujen, erimielisyydet riistäytyivät 90-luvulla käsistä ja johtivat silmittömään väkivaltaan. Huhtikuussa 1994 hutujen radikaaliryhmät aloittivat tutsien ja maltillisten hutujen järjestelmällisen murhaamisen. Noin miljoona ruandalaista sai surmansa sadan päivän aikana.

Bellancillen isä teloitettiin julmasti kotonaan. Hänen äitinsä pakotettiin aseella uhaten surmaamaan neljä lastaan. Hutut jättivät äidin henkiin mak-

Paola Suhonen vietti luokan kanssa kaksi päivää kertoen yrittäjyydestä ja muotibisneksestä.

simoidakseen tämän kärsimyksen. Kansanmurhan jälkipuinneissa äiti tuomittiin 12 vuodeksi vankilaan teosta, johon hänet oli pakotettu.

– Olin neljä kuukautta vanha, kun äiti joutui vankilaan. Menin asumaan isoäitini luo, Bellancille sanoo niin hiljaa, että ääntä on vaikea kuulla.

Isoäiti kuoli, kun Bellancille oli vain 3-vuotias. Hän joutui sijaisäidin huomiin. Kohtelu oli huonoa. Kouluun hän sentään pääsi, mutta kaikki muu aika kului kotitöitä tehden.

Äiti ei toipunut

Bellancille oli 12, kun äiti pääsi vankilasta. Tyttö muutti äitinsä luo suurin toivein, mutta sai pettystä.

– Elämä äidin kanssa on ollut vaikeaa. Hän ei ole koskaan päässyt yli kansanmurhan tapahtumista.

Bellancillen äiti ei ole halunnut tyttärelleen minkäänlaista koulutusta. Hänen mielestään tytön ainoa oikea paikka on kotona ja pellolla.

– Olemme saaneet sen verran rahaa viljelyksillä, että äidillä olisi ollut varaa

Paola Suhonen, 44

- Vaatesuunnittelija, taiteilija, yrittäjä
- Ivana Helsinki -brändin perustaja
- Suomen World Visionin lähettiläs vuodesta 2013

maksaa koulumaksuni. Hän ei ole suosittunut siihen, ja siksi kouluni jäi kesken.

Bellancillen päivät kuluivat raskaissa peltotöissä ja äitiä kotona auttaen. Äiti oli niin sulkeutunut, ettei heillä käynyt juuri koskaan kukaan. Bellancille istui aamuisin talon portailla ja katsoi kadehtien lapsia, jotka olivat matkalla kouluun. Hän tunsu olevansa kotinsa vanki.

Koulutus toi toivon

Naisten asema on Ruandassa edelleen huono, ja maaseudulla tytöt jätetään usein kouluttamatta.

– Heistä monille tämä koulu on ollut ainoa toivon pilkahdus koko elämässä. Koulutus on antanut mahdollisuuden rakentaa oma elämä ja tulevaisuus, Paola sanoo.

Bellancille on valmistunut opinahjosta ompelijaksi puoli vuotta aiemmin. Hän on silti halunnut tulla kuuntelemaan Paolaa. Sekään ei pienentänyt naisen motivaatiota, että kävelymatka kotoa koululle on kaksi tuntia suuntaansa. Bellancille sanoo olevansa tottunut matkaan, sillä hän taittoi sen viitenä päivänä viikossa vuoden ajan opiskellessaan koulussa.

– Perustin kotikylääni oman ompelimon heti sen jälkeen, kun valmisuin. Alku oli vaikea, mutta nyt näyttää paremmalta. Kylän kirkkokuoro tilasi minulta esiintymisasut, ja olen tehnyt paljon lapsien koulupukuja.

Bellancille muistaa edelleen sen päivän alkuvuodesta 2017, kun kylään saapui World Visionin työntekijöitä. He kertoivat mahdollisuudesta ilmaiseen ammatilliseen koulutukseen. Bellan-

cille innostui kuullessaan, että opiskelemaan valittiin niitä nuoria, joilla ei ollut muutoin mahdollisuutta koulutukseen.

– Kun sain kuulla, että minut oli valittu, en voinut uskoa sitä todeksi. Ensimmäistä kertaa elämässäni ajattelin, että minusta voisi tulla jotakin.

Räjähtävät aplodit

Kyseenalaista. Riko rajoja. Ole terveellä tavalla itsekäs. Kehitä itseäsi aina paremmaksi.

Paola ei tyydy antamaan koulutuksessa vain ompeluvinkkejä tai ohjeita kaavantekoon, vaan hän haluaa kannustaa naisia ajattelemaan isommin. Tekemään konkreettisia suunnitelmia ja asettamaan lyhyen ja pitkän tähtäimen tavoitteita.

– Jos haluatte laajentaa bisnestä, uskaltakaa lähteä kylästänne isompiin kaupunkeihin. Pystytte tukemaan rakittanne paljon paremmin, kun seuraatte omia unelmianne, Paola sanoo.

– Kehitystä tapahtuu vain silloin, kun te uskallatte tehdä asiat toisin.

Puheenvuoroa seuraa parin sekuntin hiljaisuus, sitten ilmoille räjähtävät aplodit. Naisjoukko piirittää Paolan. Kaikki haluavat näyttää kokeneelle suunnittelijalle tekeleitään ja kuulla hänen mielipiteensä ja kehitysehdoituksensa.

Paola vaikuttaa olevan aidosti hämillään saamastaan palautteesta. Moni naisista on kertonut hänelle, ettei ole ollut koskaan aiemmin näin innoissaan tulevaisuudestaan.

Haikeat jäähyväiset

Bellancille haluaa Paolaa pitkään.

Nuoren naisen silmistä näkee, että jäähyväisten jättäminen on vaikeaa. Ehkä paluu kotiin ahdistaa. Äiti ei vielä lähtökään hyväksy tyttärensä valintaa, vaikka Bellancillen ompelimo tuottaa jo nyt paljon enemmän kuin peltotyöt.

– Ymmärrän äitiä, koska hänellä ei ole ketään muuta. Hän pelkää, että menettää minutkin.

Paola asettaa kätensä Bellancillen hartialle.

– Nämä naiset pystyvät mihin vain, kunhan ovat valmiita tekemään töitä tavoitteidensa eteen. He ovat jo nyt sel-

Vaatturiprojekti Ruandassa

- Suomen World Visionin nuorisotyöllisyysprojekti Ruandassa alkoi tammikuussa 2017. Ensimmäisenä vuonna koulutettiin noin 20 nuorta vaattureiksi. Myös tänä vuonna koulutukseen osallistuu 20 nuorta.
- Suomen World Vision käyttää projektiin ulkoministeriön rahoitusta. Projekti jatkuu vuoteen 2021 saakka.
- Lähes kaikki vaatturiprojektin opiskelijat ovat koulupudokkaita. Koulutuksen tavoitteena on nuorten työllistyminen. Suurin osa perustaa oman mikroyrityksen joko yksin tai muiden nuorten kanssa.

vinneet niin paljosta, että rohkeutta ja sisua kyllä löytyy.

Bellancillen katseeseen ilmestyy uudenlaista päättävyyttä.

– Tiedän nyt, että pystyn auttamaan parhaiten äitiä, kun keskityn toteuttamaan omat haaveeni. Minun täytyy olla se muutos.

Nainen heilauttaa repun selkäänsä ja lähtee taittamaan kahden tunnin kävelymatkaa. Edessä on vielä pitkä ilta ompelukoneen edessä, sillä kirkkokuoro tarvitsee paitansa jo seuraavalla viikolla ja koulupukutilauksiakin on tullut ruuhkaksi asti.

Vielä viimeinen kädenheilautus, ja Bellancille katoaa kukkulan taakse. Matka kohti unelmia on alkanut. ■

*Juttu on julkaistu aiemmin
Iltalehden Viikonvaihte-liitteessä.
Tämä on lyhennetty versio
alkuperäisestä tekstistä.*

TEKSTI **Anni Lehtonen**

”Syrjimättömyys ja vakaumusten kunnioittaminen tekivät vaikutuksen”

Jutta Urpilaisen työ Suomen World Visionin hallituksessa päättyy tänä kesänä. Kysyimme, mitä tästä ajasta on jäänyt parhaiten mieleen.

1. Mitä kuuluu?

Kiitos hyvää kuuluu. Asetuin ehdolle eduskuntaan, sillä haluan tehdä työtä oikeudenmukaisemman Suomen ja maailman puolesta. Uskon vakaasti, että nyt on aika palata sellaisen politiikan pariin, joka antaa ihmisille toivoa paremmasta huomisesta.

2. Mitä on jäänyt erityisesti mieleesi ajastasi hallituksessa?

Olen hallituksessa päässyt näkemään läheltä, kuinka merkittävä rooli on yhdistyksellä, jonka työn keskiössä ovat kaikkein heikoimmassa asemassa olevat lapset. Itse hallitustyöstä jää erityisesti mieleen se, kuinka sydämelleen Suomen toimisto ja luottamushenkilöt tekevät työtään maailman lasten hyväksi. Kaikkien vakaumusten kunnioittaminen ja ehdoton sitoutuminen syrjimättömyyteen ovat tehneet minuun vaikutuksen. Nämä järjestön toimintaa ohjaavat periaatteet ovat arvokkaita, kun apua viedään perille. Pelasta pimppi –kampanjan ansiosta nyt Suomessa puhutaan enemmän tyttöjen sukuelinten silpomisesta.

3. Mitä mieltä olet Suomen kehitysyhteistyömäärärahojen nostamisesta 0,7 prosenttiin?

Hallituksen leikkaukset olivat mielestäni iso virhe. Ne ovat vaikeuttaneet johdonmukaisen kehityspolitiikan

kan tekemistä ja monia hienoja projekteja on jouduttu lopettamaan. Tärkeää työtä tekevät kansalaisjärjestöt asetettiin kohtuuttoman ahtaaseen rakoon. Ensi vaalikauden alussa on laadittava eduskuntapuolueiden yhteinen suunnitelma siitä, miten 0,7 prosenttia saatutetaan vuoteen 2030 mennessä.

4. Miksi on tärkeää auttaa kehitysmaiden lapsia?

”Lapsissa on tulevaisuus” ei ole vain fraasi, vaan totta. Hyvän kehä alkaa, kun lapsen oikeus terveyteen toteu-

tuu. Terveistä lapsista kasvaa terveitä aikuisia, jotka pystyvät huolehtimaan itsestään, perheestään ja rakentamaan omaa yhteisöään. Vain tätä kautta kokonaisvaltainen yhteiskunnan kehittyminen on mahdollista.

5. Miksi juuri Vammainen lapsi kouluun -lahja on lähellä sydäntäsi?

Kävin vuosi sitten Etiopiassa pakolaisleirillä, se teki minuun syvän vaikutuksen. Kovia kokoneiden perheiden lapset – jokainen heistä – ansaitsee

ja tarvitsee tukemme. Esteetön vessa koulussa mahdollistaa vammaisten ja tyttöjen koulunkäynnin kuukautisten aikana. Käsienpesupisteet vähentävät lasten sairastamista.

6. Millaiset terveiset haluaisit jättää tukijoillemme?

World Visionin kautta hyvä moninker- taistuu: kun autat yhtä lasta, myös neljä muuta lasta hyötyvät tuestasi. Tukijana muutat joka päivä maailmaa parem- maksi paikaksi kaikkein heikoimmille ja pienimmille. ■

Jutta Urpilainen Minun valintani: Vammainen lapsi kouluun

Tällä lahjalla vammainen lapsi pääsee kouluun. Kouluihin rakennetaan rampeja ja esteettömiä vessoja.

Lapset saavat käyttöönsä apuvälineitä. Opettajia koulutetaan ottamaan huomioon vammaisten lasten tarpeet. Uudet vessat helpottavat myös nuorten tyttöjen koulunkäyntiä kuukautisten aikana. Vessojen yhteyteen rakennetaan käsienpesupisteitä, joten yleinen hygieniataso paranee ja lasten sairastaminen vähenee.

Heikoimpien suojeleminen on yhteinen tehtävämme

Maailma on ristiriitainen paikka. Samaan aikaan jossain tapah- tuu nopeaa kehitystä ja toisaalla viheliäiset ongelmat kasaantuvat. Lapsikuolleisuuden puoliintumi- nen ja absoluuttisen köyhyyden vähentyminen sekä monien mai- den siirtyminen vähiten kehitty- neistä maista kohti keskituloisia maita ovat esimerkkejä tärkeistä onnistumisista. Ne ovat vaikut- taneet positiivisesti satojen mil- joonien ihmisten elämään tällä vuosituhannella. Samaan aikaan huolta aiheuttavat väestönkasvu, ilmastonmuutos ja konfliktit. Ne kietoutuvat vyyhdeiksi, joiden ratkaiseminen tuntuu lähes mahdottomalta.

Meillä on kokemusta ja osaamista ongelmien ratkaisemisessa. Tiedämme, että väestönkasvu taittuu lapsikuolleisuutta vähentä- mällä ja etenkin tyttöjen koulutusta lisäämällä. Kun vanhemmat saa- vat varmuuden siitä, että lapset jäävät henkiin, perhekoko pienenee. Kun tytöt pääsevät kouluun, he oppivat oikeuksistaan ja uskaltavat valita erilaisen polun kuin äitinsä.

Mitä haastavammassa olosuhteissa toimimme, ja mitä haavoit- tuvaisempia ihmisryhmiä autamme, sitä todennäköisemmin koh- taamme takapakkeja. Usein etenemme kaksi askelta eteenpäin ja yhden taakse. Olemme oppineet sietämään epävarmuutta ja iloit- semaan saavutuksista. Tiedämme, että työemme tuloksista seuraa vähitellen isoja asioita.

Kaikista heikoimmassa asemassa olevien suojeleminen on toimin- tamme ja arvopohjamme ydin. Siksi autamme kehitysmaiden köy- himpiä lapsia, pakolaisleireillä asuvia lapsia ja vammaisia sekä slum- mien kouluttamattomia nuoria. Juuri niitä ihmisiä, jotka elävät kai- kista haastavimmissa olosuhteissa moninaisten ongelmien ytimessä.

Yksin ei kukaan saa muutoksia aikaiseksi, mutta yhdessä muiden järjestöjen, liike-elämän, valtioiden ja monen muun toimijan kanssa voimme ratkaista isoja asioita. Tarvitsemme teitä tukijoita ja puo- lestapuhujia uskomaan kanssamme siihen, että heikoimpien suoje- leminen on yhteinen tehtävämme. Se on ainoa oikea tie meitä kaik- kia koskettavien ongelmien ratkaisemiseen. ■

Sirpa Solehmäinen
vt. toiminnanjohtaja

”Haluan uskoa, että hänellä on kaikki paremmin”

Pieni tyttö saapui Ugandan ja Etelä-Sudanin rajalle illan hämärtyessä. Hän oli paennut kotikylästään yksin ja seisoj väkijoukossa ilman aikuisen turvaa. World Visionin avustustyöntekijä Doreen otti tytön vastaan, antoi ruokaa ja huolehti nukkumaan. Doreenin uniin tyttö tulee yhä.

Doreenin silmiin nousee kyyneliä, kun hän kertoo tytön tarinaa Bidi Bidiin pakolaisalueella Ugandassa. He tapasivat toisensa vajaa kaksi vuotta sitten.

– Olimme vastuussa lastensuojelusta ja erityisesti yksin saapuvista lapsista. Heitä saapui tuohon aikaan kymmeniä päivässä, nälkäisinä ja peloissaan.

Kapinalliset hyökkäsivät tytön kotikylään, kun hän oli nukkumassa äitinsä kanssa. Kylässä kaikui laukauksia ja sokea äiti hätisteli tytön sängyn alle piiloon. Kapinalliset ampuivat äidin. Hiljaisuus ja verivana lattialla kertoivat, ettei mitään ollut tehtävissä.

– Tyttö piileskeli sängyn alla ja uskalsi lopulta paeta ikkunasta kohti metsää. Hän eteni, kunnes saavutti Ugandan.

Doreen näkee työstä yhä unta.

Ugandassa elää tällä hetkellä yli miljoona pakolaista, joista pääosa on etelä-sudanilaisia naisia ja lapsia. Paluu sekasortoiseen ja ruokapulasta kärsivään maahan ei ainakaan vielä ole vaihtoehto.

Paikka lapsille

Doreen toimii tällä hetkellä Bidi Bidissä lapsiystävällisen tilan johtajana. Tilan aktiviteetteihin osallistuu yli 1000 pakolaislasta.

Rakennuksen sisällä ryhmä esikoululaisia opettelee hampaidenpesulaulua. Toisessa luokahuoneessa kokoontuu teini-ikäisten rauhanryhmä. Pihalla lapset nauravat ja sekoilevat niin kuin vain polvenkorkuiset osaavat. Värikkäät metallikeinut heiluvat ja liukumäkeen on jatkuva jono.

On vaikea kuvitella, että ainakin isommat lapset ovat todennäköisesti kokeneet asioita, joita emme uskalla edes ajatella.

– Lasten ei pitäisi menettää iloaan. Kun lapset hymyilevät täällä, olen tyytyväinen. Tekisin tätä työtä, vaikka minulle ei maksettaisi siitä mitään, Doreen toteaa.

Liukumäen vieressä kumisee rumpu ja sen ympärillä hyppii joukko lapsia. Pikkusisarukselta napataan jalkapallo ja se itkettää.

Doreen huutaa lempeästi ”Nyt Ema, lopeta!” pojalle, joka nostelee vastahakoista taaperoa alas portaita.

Alice ja Magret käyvät nuorten rauhanryhmässä. – Nyt tiedämme, mitä rauha on, ja voimme viedä sitä kotimaahamme, Magret sanoo. He tekevät kerhossa opaskirjaa, johon kootaan piirustuksia ja tekstejä vaikeistakin asioista; raiskauksista, väkivallasta ja lapsiavioliitoista. Kirjaa saa lukea kuka tahansa, joka tarvitsee neuvoja tai tukea.

Lämpömittari Bibi Bidin pakolaisalueella näyttää reilusti yli 30 astetta. Onneksi keskuksen pihapiirissä on pari isoa puuta, joiden alla on viileämpää. Varjoon levitetyillä matoilla nukkuu joukko pienempiä lapsia. Päiväuniaika osuu keskipäivän paahteeseen. Aikuiset vapaaehtoiset vahtivat, että nukkijat saavat levätä rauhassa.

Kahden kuukauden ikäiset kaksosvauvat **Babire** ja **Kato** nukkuvat varjossa luokkahuoneiden takana. Etelä-Sudanista paennut äiti **Patricia** toimii keskuksen vapaaehtoisena kuutena päivänä viikossa. Vapaaehtoiset saavat World Visionilta lastensuojelututuksen ja pienen korvauksen, joka auttaa huolehtimaan omasta perheestä. Eteläsudani-laisena Patricia ymmärtää lasten kokemuksia ja toimii kulttuuritulkkinä.

KATASTROFITYÖMME PELASTAA HENKIÄ

- Välitämme humanitaarista apua luonnonkatastrofien ja konfliktien uhreille.
- Voimme käynnistää avustuseräoperaation jopa muutaman tunnin varoitusajalla.
- Katastrofityömme pelastaa henkiä, lieventää lasten ja perheiden kärsimystä sekä korjaa elinolosuhteita. Tavoitteena on ylläpitää ihmisarvoa hädän keskellä.
- Autamme päivittäin yli 33 000 katastrofin uhriksi joutunutta ihmistä.*

ETELÄ-SUDANIN KRIISI JA UGANDAN PAKOLAISTILANNE

- Ugandassa elää 1,1 miljoonaa pakolaista. Maassa on enemmän pakolaisia kuin missään muussa Afrikan maassa.
- Pakolaiset ovat pääosin Etelä-Sudanista sekä Kongon demokraattisesta tasavallasta.
- Suurin osa heistä on naisia ja lapsia
- Bidi Bidin pakolaisalue on maan suurin pakolaiskeskittymä. Siellä asuu yli 200 000 eteläsudani-laista pakolaista.
- Yli neljä miljoonaa eteläsudani-laista on paennut maasta. Syynä on pitkään jatkunut sisällissota, kuivuus ja molemmista näistä johtuva ruokapula.

*Toimintavuosien 2018–2017 avunsaajien keskiarvo

Justin, 4, purjehtii aidatulle leikkipihalle uusissa aurinkolaseissa ja saa välittömästi peräänsä ihailijoiden joukon. Poseeraukset saavat muut lapset kikattamaan. Kaikki halusivat kokeilla laseja. – Ostin ne Kampalasta. Maksoivat 2000 shillinkiä, omistaja vakuuttaa silmät vilkkuun.

Lastensuojelukoordinaattori **Salomon** vastaa 21 lapsiystävällisen tilan toiminnasta Bidi Bidin alueella. – Monen pakolaisperheen mielestä 14-vuotias on jo aikuinen ja voi mennä vaikka naimisiin. Me yritämme vaikuttaa siihen, että kaikkia alle 18-vuotiaita ajateltaisiin lapsina, joilla on vielä oikeus lasten juttuihin.

LAPSIYSTÄVÄLLINEN TILA: OIKEUS ILOON JA LAPSUUTEEN

Doreen toruu hetken isompaa ja jatkaa sitten kertomusta työstä, jonka hän vastaanotti rajalla.

– Hänelle löytyi sijaisperhe ja pidimme yhteyttä. Koska olimme rekisteröineet hänen tietonsa, löysimme myöhemmin hänen tätinsä ja he muuttivat yhdessä toiselle pakolaisalueelle. Haluan uskoa, että hänellä on kaikki paremmin. ■

- Katastrofin kokeneille lapsille tarkoitettu paikka, jossa he voivat keskittyä leikkiin ja harrastamiseen turvallisessa ympäristössä.
- Eräänlainen päiväkodin, esikoulun ja nuorisotilan yhdistelmä, joka kokoaa yhteen eri-ikäisiä lapsia.
- Paikalla on koulutettuja ohjaajia, jotka myös auttavat lapsia käsittelemään traumaa esimerkiksi piirtämisen avulla.
- Yksinomaan Ugandan pakoalaisalueilla ylläpidämme 42 lapsiystävällistä tilaa, joissa käy yli 80 000 lasta.

LAPSET KRIISIN KESKELLÄ: TURVALLISIA TILOJA JA SUOJELUA

- Kun lasten kotiympäristö tuhoutuu tai he joutuvat pakenemaan, turvattomuus ja väkivallan ja hyväksikäytön uhka kasvaa.
- Rakennamme ja ylläpidämme lapsiystävällisiä leikki- ja opetustiloja ja koulutamme niihin henkilökuntaa.
- Tarjoamme psykososiaalista tukea ja ohjaamme lisätukea tarvitsevia lapsia terapiaan.
- Jaamme perheille ruokaa, puhdasta vettä, telttoja ja muita hätäaputarvikkeita.
- Suojelemme erityisesti yksin jääneitä lapsia; etsimme omaisia tai autamme löytämään turvallisen sijaisperheen.
- Koulutamme vapaaehtoisia, jotka vierailevat säännöllisesti perheissä ja seuraavat yksin asuvien lasten tai väkivaltaa kokeneiden lasten vointia.

Monet pakolaislapset ovat kokeneet väkivaltaa tai nähneet perheenjäsenten kuolevan. Ugandaan saapumiseen jälkeen lasten piirustukset täyttyvät usein aseista ja verestä. Osa lapsista vetäytyy syrjään. Lapsiystävällisen tilan työntekijät puuttuvat esimerkiksi kotiväkivaltaan ja ohjaavat osan lapsista terapiaan. Yum-bessa sijaitsee myös turvatalo, jossa lapsi voi tarvittaessa viettää toipumisjakson.

Lähes 50 miljoonaa
lasta on joutunut jättämään
kotinsa katastrofien takia.

**SÄÄLI EI
AUTA.
SINÄ VOIT
AUTTAA.**

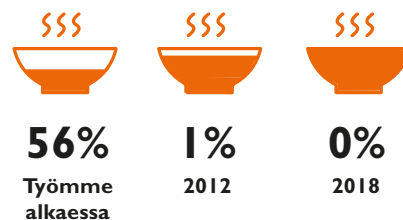
**Lähetä nyt tekstiviesti
AUTAN numeroon
16499 (10 €)**

World Vision
LASTEN SUOJELIJA

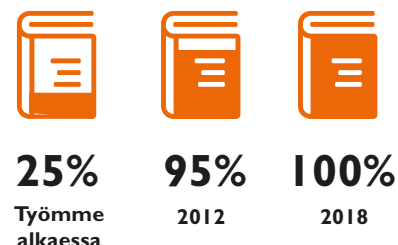
Kummien tuella
tehty tuloksekas työ
Ambegaonissa päättyi
vuonna 2012.

AMBEGAON / INTIA

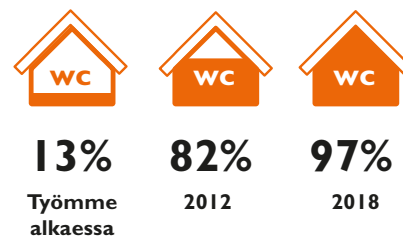
Krooninen aliravitsemus

Yläkoulun aloittavat lapset

Kotitaloudet, jossa on oma vessa

Ambegaonista tuli menestystarina

Lopetimme työmme Ambegaonissa 2012 ja palasimme kuuden vuoden kuluttua arvioimaan tilannetta. Kehitysyhteistyömme tulokset olivat pysyneet ennallaan ja jopa parantuneet erittäin haastavissa olosuhteissa.

Esimerkiksi kroonisesti aliravittujen lasten määrä oli pudonnut nollaan. Siihen vaikuttaa moni asia.

– Paransimme puhtaan veden saatavuutta ja sanitaatiota huomattavasti, joten ripulitaudit vähenivät. Koulu-

timme vanhempia rokotusten tärkeydestä ja terveellisen ravinnon merkityksestä. Vettä kasteluun ei ole vielä kukaan tarpeeksi, mutta nykyään satoa voi kerätä useammin eli perheillä menee taloudellisesti paremmin. Myös val-

tio tarjoaa ruoka-apua alueella, ohjelma-asiantuntija **Janika Valtari** listaa.

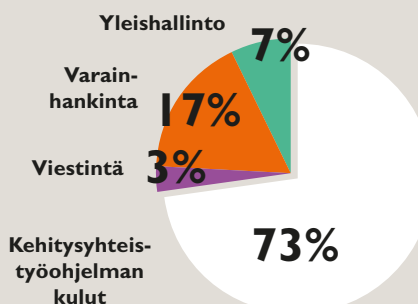
Tytöt pysyvästi koulutiellä

Tänä päivänä lähes kaikki Ambegaonin lapset menevät kouluun. Aiem-

TÄLTÄ NÄYTTÄÄ KULUPIIRAKKA

Vuosina 2016–2018 käyttimme tuotoistamme ohjelmatoimintaan **73 prosenttia**. Loput eli **27 prosenttia** käyttimme toimintoihin, joiden avulla voimme auttaa tulevaisuudessa yhä useampaa lasta. Näitä toimintoja ovat mm. varainhankinta, viestintä ja hallinto.

KULUJEN JAKAUMA 2016–2018

WORLD VISION: Autamme **yli 100 miljoonaa** ihmistä

TOIMIMME **99 maassa**.

KUMMIMME TUKEVAT
yli kolmea miljoonaa
LASTA YMPÄRI MAAILMAA.

TYÖMME ANSIOSTA
joka 10. sekunti yksi
IHMINEN SAA PUHTAAN VEDEN
KÄYTTÖÖNSÄ.

APUMME VARMISTAA, ETTÄ
joka 60. sekunti
NÄLKÄINEN LAPSI SAA RAVINTOA.

VIIMEISEN VIIDEN VUODEN AIKANA
89 prosenttia HOITAMISTAMME
VAKAVASTI ALIRAVITUISTA LAPSISTA
on toipunut täysin.

SUOMEN WORLD VISION: Lahjoittajamme tukevat **yli 500 000** ihmistä

490 LASTA SAI
SYNTYMÄTODISTUKSEN.

Nyt heillä on pääsy valtion ja kunnan palveluihin ja he voivat kasvaessaan toimia täysivaltaisina yhteisönsä jäseninä.

LÄHES 1 300 PERHETTÄ

sai kyläpankista pieniä lainoja yritysten aloittamiseen, lasten koulumaksuihin tai vaikkapa talon rakentamiseen.

314 VANHEMPAA
OSALLISTUI LASTENSUOJELUA
EDISTÄVIIN KOULUTUKSIIN. He
oppivat, miten kasvattaa lapsiaan ilman väkivaltaa.

1 786 LASTA JA
NUORTA HYÖTYI PAREMMISTA
TERVEYSPALVELUISTA.

700 ALIRAVITTUA
LASTA KUNTOUTUI.
8 000 LASTA OSALLISTUI
LASTENKERHOJEN TOIMINTAAN.

ASUKKAAT SAIVAT 90 VESISÄILIÖTÄ
JA 30 VEDENPUHDISTUSFILTERIÄ.
200 ASUKASTA osallistui
koulutuksiin, joissa he oppivat vaikuttamaan
terveyspalveluihin. Esimerkiksi Prasathin
terveyskeskus toimii nyt vuorokauden ympäri.

min koulutielle päätyi vain joka neljäs lapsi.

– Panostimme erityisesti tyttöjen koulunkäynnin mahdollistamiseen jakamalla tytöille polkupyöriä, kunnostamalla vessoja ja keräämällä kylä-

tasolla rahoitusta tyttöjen jatko-opintoja varten, Valtari kertoo.

Jälkievaluuatiiossa ilmeni, että yksikään tyttö ei ole enää jättänyt koulua kesken. Kun tytöt käyvät koulua, heidän naimaikänsä siirtyy myöhemmäksi.

– Varhaiset avioliitot ja teiniäitiys vaikuttavat kehittyvissä maissa negatiivisesti lapsen terveyteen. Aikuisella äidillä on enemmän tietoa lastenhoidosta, ja koulua käyneiden vanhempien lapset varttuvat terveempinä. ■

”En jaksanut edes itkeä”

Chebet, 12, pakeni vastasyntyneen vauvansa kanssa pakkoavioliittoa ja joutui vakavasti pahoinpidellyksi. Painajainen loppui, kun World Visionin kouluttama viranomainen puuttui asiaan.

Chebetin synnytyksestä oli kulunut kaksi viikkoa, kun hänen isänsä toi kotiin humaltuneen miesjoukon.

– Isäni sanoi, että minun oli aika lähteä yhden miehistä matkaan. Äitini vastusti kirkuen, Chebet kertoo.

Kaksitoistavuotias tyttö pakotettiin jättämään lapsuudenkotinsa Länsi-Pokotissa Keniassa. Hän käveli tulevan aviomiehensä kanssa pitkän matkan rajan yli Ugandaan.

– Minun ei annettu edes imettää lastani. Jalkojani särki.

Vaimoksi vanhukselle

Viimein he saapuivat kahden karjaa paimentavan pojan luokse. Chebetille kerrottiin, että aviomies onkin toinen heistä. Nuori mies kuitenkin sanoi, ettei halua Chebetiä vaimokseen.

Yllättävän käänteiden jälkeen pojan isä ilmoitti, että hänestä tulee Chebetin mies.

– Sinä yönä mietin kuinka miehestä, joka näytti olevan 80 vuotta minua vanhempi, voisi tulla aviopuolisoni. Oma isänikin oli häntä nuorempi. Niinpä päätin karata.

Silmitöntä pahoinpitelyä

Chebet pakeni yön pimeydessä tyttö-vauvansa kanssa ja piiloutui pusikkoon. Pakomatka jäi lyhyeksi. Hänet löydettiin ja palautettiin takaisin aviomiehensä luo.

Seuraukset olivat hirvittävät. Kaksi miestä hakkasi uupunutta tyttöä kepeillä. Seuraavana päivänä pahoinpitely jatkui.

Silpomisen vastainen työmme laajenee Somaliaan

Työskentelemme Somaliassa Puntlandin, Eylin, Mudugin ja Sanaagin alueilla tämän vuoden keväästä eteenpäin. Työtämme rahoitetaan Pelasta pimppi-kampanjan tuotoilla.

Arviolta 98 prosenttia tytöistä silvotaan Somaliassa. Silpomisen jälkeen tytön katsotaan olevan valmis naimisiin. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tytöiltä jää koulunkäynti kesken varhaisten avioliittojen ja teiniraskauksien vuoksi.

Edistämme Somaliassa tyttöjen oikeutta terveyteen ja koulutukseen. Vähennämme sukuelinten silpomista ja parannamme naisten ja tyttöjen hyvinvointia.

Käytännössä tämä tarkoittaa tiivistä yhteistyötä paikallishallinnon, terveys-, koulutus- ja tasa-arvoviranomaisten kanssa. Olemme mukana paikallisten ohjeistusten luomisessa ja käytännön ottamisessa. Järjestämme koulutuksia viranomaisille, vanhemmille,

pojille ja tytölle. Myös opettajat, klaani-johtajat ja uskonnolliset johtajat ovat tärkeässä roolissa käytäntöjen muuttamisessa.

Keniaassa hienoja tuloksia

Olemme tehneet silpomisen vastaista työtä jo 20 vuotta Kenian Sookissa. Aloittaessamme noin 95–98 prosenttia tytöistä silvottiin, nykyään noin 45 prosenttia.

Tiedotamme Keniaassa koululaisia, vanhempia ja viranomaisia silpomisen laittomuudesta ja haitoista sekä tyttöjen oikeudesta kieltäytyä siitä. Rakennutamme turvallisia asuntoloita tytöille, ja tarjoamme silpoille vaihtoehtoisia toimeentulomuotoja. Vuonna 2018 koulutimme 13 entistä silpojaa uuteen ammattiin.

Järjestämme myös silpomisen korvaavia vaihtoehtoisia aikuistumisjuhlia. Vuonna 2018 niihin osallistui 450 tyttöä. ■

– Lopulta en jaksanut edes itkeä. Minulla ei ollut siihen enää energiaa. En unohda sitä ikinä.

Vihdoin apua

Kun arki oli asettunut surullisiin uumiinsa, Chebetille tarjoutui yllättäen tilaisuus pyytää apua alueella toimivalta valtion virkamieheltä. **Christopher Adoywan** on mukana World Visionin tukemassa neuvostossa, joka pelastaa paikallisia tyttöjä muun muassa lapsiavioliitoilta ja silpomiselta.

Adoywan kuunteli epätoivoista tyttöä ja määräsi isän palauttamaan tyttären kouluun. Pian tämän jälkeen Chebetin kohtelusta tehtiin ilmoitus poliisille.

Kenian World Vision johdatti Chebetin koulutielle ja maksoi tytön koulumaksun. Viime vuoden lopulla Chebet osallistui alakoulun päättökokeisiin ja on nyt siirtynyt yläkouluun.

– Yläkoulun jälkeen aion opiskella opettajaksi. Haluan kertoa muille

tytöille, kuinka tärkeää on käydä koulua. Olen itse kokenut kauhealla tavalla, mitä muuta elämä voi tarjota. ■

Suojelemme tyttöjä Chebetin asuinalueella

Kenian Länsi-Pokotiin on perustettu viranomaisista, yhteisöjen ja yritysten edustajista sekä kansalaisjärjestöistä koostuvia neuvostoja, jotka valistavat lasten oikeuksista ja selvittävät rikkomuksia. World Vision on mukana kehittämässä neuvostojen lastensuojelutyötä.

– World Vision on ollut meille todella tärkeä kumppani. Ilman tukea menestyksenkäs työmme ei olisi ollut mahdollista, Chebetiä auttanut neuvoston jäsen **Christopher Adoywan** sanoo. ■

Joka vuosi 3 miljoonaa
tyttöä silvotaan.

**SÄÄLI EI
AUTA.
SINÄ VOIT
AUTTAA.**

**Estä tyttöjen
silpomisen
worldvision.fi/
pelasta-pimppi**

World Vision

LASTEN SUOJELIJA

Ugandalainen Juma (oranssi paita) asuu nykyään kolmen muun entisen katulapsen kanssa sijaisperheessä.

Alkoholistivanhemmat hylkäsivät Juman

Juma, 9, päätyi kadulle kolmevuotiaana, kun vanhemmat eivät enää pystyneet huolehtimaan hänestä.

Juma esittelee itsensä kainostellen. Käsi nousee suun eteen peittämään ujostelua. Poika hymyilee ja vakavoituu samassa hetkessä. Yhtäkkiä hän nousee tuoliltaan ja tulee halaamaan. Painau-

NÄIN SUOJELEMME KATULAPSIA

World Visionin työntekijät partioivat kaduilla ja yrittävät löytää mahdollisimman monelle lapselle asuinpaikan. Kun lapselle löytyy koti, järjestön työntekijät vierailevat lapsen luona arvioimassa tilannetta ja kuulemassa sekä lasta että hänestä huolehtivia aikuisia.

Ugandan Busiassa on nuorisotyöllisyysohjelmia, joissa nuoret voivat kouluttautua esimerkiksi kampaajiksi, partureiksi ja pyörätaksikuskeiksi.

Teemme paikallisten toimijoiden kanssa monenlaista yhteistyötä lapsiin kohdistuvien rikosten viemiseksi eteenpäin. Olemme ohjeistaneet esimerkiksi kaduilla partioivia pyörätakseja raportoimaan lasten kaltoinkohtelusta viranomaisille.

HYVÄKSIKÄYTTÖÄ, HUUMEITA JA VÄKIVALTAA

- Viemärit ovat yleisiä katulasten nukku-
mapaikkoja. Sateella nekään eivät anna
turvaa, kun vesi tulvii voimalla sisään.
- Seksuaalinen hyväksikäyttö, huumeet,
alkoholi ja väkivalta ovat arkipäivää.
Katulapset joutuivat usein myös viran-
omaisten, erityisesti poliisin väkivallan
kohteeksi.
- Lapsia käytetään tavaran salakuljetta-
jina, prostituoituina ja apukäsinä eri-
laisissa aikuisten halveksimissa pikku-
hommissa, kuten jätteiden käsittelyssä.
- Katulapset hakevat lohtua hengittä-
mällä bensiinihöyryä rätistä. Erittäin
vaarallista päihdettä jaetaan ihan pie-
nimillekin. Pullo takataskussa ja nes-
teeseen kastettu rätти kädessä on ylei-
nen näky Busian kaduilla.
- Myös alkoholi ja huumeet ovat ongel-
ma katulasten ja nuorten keskuudessa.

tuu kiinni vasta tapaamaansa ihmiseen. Sitten hän pyrkii karkuun kavereit-
tensa selän taakse.

– Juman tarve saada huomiota ja
tulla hyväksytyksi on valtava. Hän jou-
tui vanhempiansa hylkäämäksi kolme-
vuotiaana, kun he eivät kyenneet enää
huolehtimaan hänestä, pojan nykyinen
kasvatti-isä **Paul**, 32, kertoo.

Elämä kadulla oli kovaa. Pieni poika
nukkui katukivetyksillä ja muovisä-
keissä. Hän yritti toistuvasti palata van-
hempiansa luo, mutta he eivät halun-
neet ottaa lastaan takaisin.

Kun Paul kertoo Juman tarinaa, poika
kiepsahtaa takaisin kuuntelemaan.

– En saanut aina hankittua ruokaa,
joten nukkumaan piti mennä vatsa tyh-
jänä. Minua myös pelotti koko ajan, hän
kertoo.

Pieni osa pääsee turvaan

Juman tarina on hyvin tavallinen. Ugandalaisen pikkukaupungin kaduilla
elää satoja lapsia. World Visionin työn-
tekijät yrittävät löytää lapsille koteja,
mutta urakka on melkoinen. Vain pieni
osa lapsista pääsee turvaan.

3 kysymystä Maaret Kalliolle

1. Miten turvattomuus ja perustarpeiden puute vaikuttavat lapseen?

On selvää, että ihmisen on saatava
ruokaa ja vettä selvitäkseen hen-
gissä. Usein emme ajattele, että
myös rakkaus on elämän perusta.
Hyvä lapsuus voi toteutua vain sil-
loin, kun lapsella on turvaa ja rak-
kautta ympärillään. Toistuvia koke-
muksia siitä, että joku häntä isompi
pitää hänestä huolta, välittää hänen
tarpeistaan ja näkee hänen hätänsä.

Kun perusturvallisuudessa ja -tar-
peissa on puutetta, lapsen tehtäväksi
jää selviytyä. Keinot ovat monet: joku
turvautuu päihteisiin, toinen kadot-
taa kaikki rajansa ja suostuu mihin
vain, kolmas oppii keplottelemaan
kovuudella. Ydin kuitenkin unoh-
tuu. Lapsi on aina lapsi, meillä ja
maailmalla, kadulla ja suomalaisissa
kodeissa. Jokaisella lapsella tulee olla
lähtökohtaisesti samat oikeudet ja
tarpeet turvaan ja aikuisiin.

2. Voiko lapsi kasvaa ehjäksi vaikeasta lapsuudesta?

Vaikea lapsuus jättää aina jälkensä.
Osa kykenee rakentamaan itselleen
hyvää elämää, mutta se vaatii toisten
apua ja valtavasti voimavaroja, sattu-
mankin kauppaa. Merkittäviä erityi-
sesti kaltoinkohdellulle lapselle ovat
jokaiset turvalliset ja arvostavat koh-
taamiset, jotka voivat kannatella val-
tavasti huteralla pohjalla olevaa elä-
mää. Selviytymiseen vaikuttavat
monet tekijät: lapsen temperament-
ti piirteet, koetut tapahtumat ja kas-
vusuhteet sekä lapsuutta suojaavat
että riskeeraavat tekijät.

KUVA NINA KÄVÄRINEN

3. Mikä mielestäsi on tärkeää katulasten suojelemisessa?

On muistettava, että lapsi on aivan
samanlainen lapsi riippumatta
maasta, kulttuurista ja ajasta. Joskus
lapsen tarpeille on helpompi herätä
mieltien, mitä samanikäiseltä meillä
Suomessa odotetaan? Mitä tässä
maassa ajattelisimme kaduilla ja vie-
märeissä asuvista yksinäisistä lap-
sista?

Jokainen lapsi kaipaa tulla näh-
dyksi, ymmärretyksi, poimituksi
mukaan yhteiseen turvaan. Tär-
keintä olisi taata turvallisia aikuis-
kontakteja, perustarpeiden tyydytty-
mistä ja pysyvää arkea, jonka kannat-
televuus on suuri. Tavallisen taika on
ihmeellinen, mutta valitettavasti se
on monelle maailman lapselle vielä
vallan ventovierasta. ■

*Maaret Kallio on psykoterapeutti,
tietokirjailija, Suomen World
Visionin lähettiläs ja kummi*

Jumasta huolehtiva Paul on pelas-
tanut **Hilda**-vaimonsa kanssa myös
kolme muuta katupoikaa.

– Asuin itse kadulla koko lapsuuteni.
Tiedän, millainen helvetti se on. En

ajattele, että kaduille joutuneet lapset
ovat karaistuneempia tai aikuisempia
kuin muut samanikäiset. Katulapsetkin
tarvitsevat tunteen siitä, että joku välit-
tää, Paul sanoo. ■

Vammaisena pakolaiskriisin keskellä

Maailman pakolaisleirien asukkaista arviolta 15 prosenttia on vammaisia. Masi-tyttö ja hänestä huolehtiva Aisha sekä perheenäiti Annet asuvat pakolaisina Ugandassa.

Masi löytyi hylätystä majasta.
World Vision etsi hänelle
sijaisäidiksi Aishan.

”Kun Masi tuli
meille, hän
ei osannut
edes kääntää
päättään.”

Moni ei tiennyt Masi-tytön, 5, olemassaolosta kotikylässä Etelä-Sudanissa. Perhe piti tytön aina piilossa. Hänet otettiin kuitenkin mukaan, kun läheiset pakenivat Ugandaan.

Bidi Bidin pakolaisleirillä arki osoittautui haastavaksi: yksin jääneellä äidillä oli myös nuoremmat kaksoiset ja liian vähän voimia huolehtia niin monesta. Hän hylkäsi vammaisen tyttärensä majan lattialle ja muutti pois.

Äiti ei kertonut kenellekään, että asumukseen jäi lapsi. Majasta kuuluva hiljainen itku herätti lopulta naapureiden huomion. Lukitun oven takaa löytyi nälkäinen ja janoinen Masi.

World Vision ryhtyi etsimään hänelle sijaisperhettä. Ensimmäinen perhe totesi tytön hoidon liian vaikeaksi, mutta sitten löytyi **Aisha**.

– Menetin oman äitini, kun olin pieni. Tiedän, miltä kärsimys tuntuu. Kun Masi tuli meille, hän ei osannut edes kääntää päättään. Nyt hän syö itse ja laittaa leikkiruokaa savesta.

”Aion kannatella häntä”

Masi osaa myös liikkua pienen maton avulla. Mutta hän vetää itseään paikasta toiseen vain silloin, kun kukaan ei näe.

– Rohkaistun, kun hän oppii uusia asioita. Hänessä on paljon elämää, ja minä aion osaltani kannatella häntä.

Myös ihmisten asenteissa on parannettavaa. Vammaisten syrjintä ja jopa suoranainen väkivalta on yleistä.

– En tunne oloani aina turvallisiksi. Naapurit eivät onneksi pelkää Masia, mutta monet ovat avoimesti kateellisia, ja minua on käsketty olemaa varovainen. Jotkut ajattelevat, että saan isoa korvausta siitä, että Masi on meillä.

”Haluan, että
ompelebisnes
kasvaa.”

Masi ja Aisha ovat opetelleet yhteisiä viittomia, ja tytär osaa pyytää vettä ja ruokaa. Perhe tarvitsisi neuvoja tyttären kuntouttamiseen. Masi hyötyisi fysioterapiasta, mutta pakolaisalueella sen saaminen on lähes mahdotonta.

”Aluksi nukuimme puun alla”

Annet, 43, pakeni Palorinyan pakolaisalueelle tammikuussa 2017. Perheenäiti sairasti lapsena polion ja käveleminen on vaikeaa.

Pako Etelä-Sudanista Ugandaan vei päiviä. Taisteluiden takia oli piileskeltävä maastossa. Lopulta paikallinen pastori löysi autokyydin, joka toi heikoimpia rajan yli.

Annetin omat lapset olivat jo Ugandassa, mutta hän otti mukaansa kolme sukulaislasta sekä iäkkään äitinsä. Nuorimmat käyvät nyt leirillä koulua. Saapumisen aikaan tilanne oli toinen.

– Aluksi nukuimme puun alla. Kaikea piti jonottaa kauan ja siellä täällä

Annet sai apua kodin ja vessan rakentamiseen sekä koulutusta yrittäjyyteen.

puhkesi tappeluja. Pelotti lähettää lapsia hakemaan vettä, mutta ei ollut vaihtoehtoa.

”En tiedä, palaanko koskaan”

Ugandan pakolaisalueilla pakolaisen on itse rakennettava majoituksensa hänelle annetulle maapalalle. Ruoka-apua jaetaan, mutta jos tuloja ei ole, pääosa ruuasta on viljeltävä itse. Oli selvää, että liikuntarajoitteinen yksinhuoltajaäiti tarvitsi tukea. World Visionin avustustyöntekijät kuulivat perheen tilanteesta, ja Annet sai apua kodin ja vessan rakentamiseen. Lisäksi hän sai koulutusta ja tukea yritystoiminnan käynnistämiseen.

Nyt hänellä on pieni ompelukioski kotinsa lähellä. Annet ompelee vaatteita sekä laukkuja 12 tuntia päivässä. Lapset tuovat hänelle päivän mittaan eväitä ja pieni lamppu tuo valoa illan hämärtyessä.

Toimeentulo ja yrittäjyys vahvistavat uskoa selviytymiseen.

– En tiedä, palaanko koskaan Etelä-Sudaniin. Haluan, että ompelubisnes kasvaa. Rakastan työtäni ja olen iloinen siitä, ettei minun tarvitse olla toimeeton. ■

”Sääli on viimeisin asia, jota vammaiset kaipaavat”

Vammaistyö on meille ennen kaikkea tasa-arvo- ja ihmisoikeuskysymys. Poistamme esteitä, jotka rajoittavat vammaisten täysivaltaista osallistumista ja mahdollisuutta ihmisarvoiseen elämään.

Missä ja miten työskentelemme?

Puhun itse mieluummin yhteistyöstä vammaisten ihmisten kanssa kuin auttamisesta. Työ vammaisten ihmisten tasa-arvoisuuden ja oikeuksien edistämiseksi on yksi kehitysyhteistyömme painopistealueista. Se on keskeisellä sijalla kaikissa kehitysyhteistyöohjelmissamme. Teemme niissä yhteistyötä paikallisten vammaisjärjestöjen kanssa. Kutsumme eri tavoin vammaisia aikuisia ja lapsia mukaan suunnittelemaan ohjelmiamme toteutusta ja seuraamaan työn edistymistä. Tuemme erityisesti vammaisten ihmisten toimeentulo- ja työllistymismahdollisuuksia, kannustamme heitä mukaan yhteisöjensä päätöksentekoon ja pyrimme poistamaan syrjintää yhdessä heidän kanssaan.

Toimimme myös pakolaisasutusalueilla ja -leireillä, joissa lisäämme puhtaan veden saatavuutta ja rakennamme kaikkien ihmisten käyttöön soveltuvia sanitaatiotiloja muun muassa kouluihin ja terveysasemille. Perustamme pakolaisten ja paikallisten asukkaiden osuuskuntia, jotka koulute-

taan hankkimaan toimeentuloa esimerkiksi hunajantuotannon, kotieläinten, myllyn hoitamisen tai erilaisten käsitöiden valmistamisen kautta. Osuuskunnissa on mukana vammaisia ja vammattomia ihmisiä. Tällä hetkellä näitä ulkoministeriön rahoittamia projekteja toteutetaan Ugandassa ja Ruandassa, aikaisemmin toimimme myös Keniassa ja Irakissa.

2 Miten työemme poikkeaa perinteisestä vammaistyöstä?

Usein perinteisillä tavoilla tarkoitetaan joko lääketieteellistä ajattelu- ja toimintamallia, jonka mukaisesti vammaiset ihmiset pitäisi yrittää jotenkin ”korjata” soveltumaan yhteiskuntaansa tai hyväntekeväisyysmallia, jonka mukaisesti vammaiset ihmiset tarvitsevat ensisijaisesti apua muilta ja ovat itse voimattomia.

World Vision käyttää työssään ajattelutapaa, jonka mukaan rakennettu ja muu fyysinen ympäristö, toisten ihmisten asenteet ja joskus esimerkiksi lainsäädäntö estävät eri tavoin vammaisten ihmisten täysivaltaista osallistu-

mista ja tasa-arvoisuutta. Tärkeintä on tarkastella, millaisia nämä esteet ovat ja poistaa niitä. Hyvin monilla tapaamillani vammaisilla ihmisillä on ollut halu ja taito kertoa mielipiteitään, tehdä yhteistyötä ja vaikuttaa. Kun olemme kuunnelleet heitä ja kutsuneet heidät mukaan, heistä on kuoriutunut sana-valmiita ja taitavia kumppaneita. Monet vammaiset ihmiset ovat sanoneet myös, että sääli on viimeisin asia, jota he muiden ihmisten taholta kaipaavat.

Kaikki tämä ei tietenkään sulje pois sitä, että haluamme tukea esimerkiksi vammaisten lasten mahdollisuutta koulunkäyntiin ja terveydenhoitoon sekä tarvittaessa kuntoutukseen ja apuvälineisiin. Näissä asioissa teemme yhteistyötä kyseisen alueen paikallishallinnon ja muiden järjestöjen kanssa.

3 Miten pitkä kokemus meillä on?

Kansainvälisessä World Vision -järjestössä vammaisuus on ollut läpileikkaava teema ja siten välttämättä huomioitava asia vuodesta 2004. Suomen World Visionin kehitysyhteistyössä vammaisuuteen liittyvät asiat

nousivat erityiseen keskiöön 2011, jolloin teimme ensimmäisen selvityksemme ohjelmatyöhenkilökunnan osaamisesta vammaisasioissa kaikissa ohjelmamaissamme. Vuodesta 2014 olemme saaneet ulkoministeriöltä tukea vammaiset erityisesti huomioivaan humanitaariseen työhömme pakolaisalueilla.

4 Millaisia tuloksia olemme saaneet?

Vuosien 2014-2018 aikana humanitaaristen projektien tuloksena 245 000 ihmistä on saanut käyttöönsä puhdasta vettä ja asianmukaiset sanitaatiotilat. Heistä reilut 13 000 on ollut eri tavoin vammaisia ihmisiä.

Intiassa olemme tukeneet työtä, jossa ensimmäistä kertaa maan historiassa on perustettu vammaisten lasten ja nuorten vaikuttamisryhmiä seitsemään osavaltioon sekä keskushallinnon tasolle Delhiin. Nämä ryhmät tuo-

vat esille lapsille ja nuorille tärkeitä asioita poliittisille vaikuttajille ja päättäjille.

Ugandan Kyangwalin pakolaisleirillä aluksi melko näkymättömissä olleet vammaiset ihmiset perustivat projektimme myötä draamaryhmän, joka tuottaa esityksiä asuinalueensa haasteista ja niiden ratkaisemisesta liittyen esimerkiksi ympäristön puhtauteen. Tämä ryhmä on sittemmin rekisteröitynyt Kyangwalin alueen viralliseksi vammaisjärjestöksi ja toimii aktiivisesti suunnittelutyössä ja päätöksenteossa alueen paikallishallinnon ja muiden järjestöjen kanssa.

5 Mistä saamme rahoituksen vammaistyöhömme?

Koska kaikki tekemämme työ huomioi vammaiset lapset ja aikuiset, työtämme rahoittavat kummit ja muut yksityiset kumppanimme. Kehitysyhteistyö-

hömme ja humanitaarisiin projekteihimme saamme rahoitusta myös ulkoministeriöltä.

Viime vuosina olemme laajentaneet rahoituspohjaamme ja työtämme hankkeisiin, joita rahoittavat esimerkiksi Euroopan Unioni, YK ja Ruotsin valtion kehitysrahasto Sida. Suomen World Vision edellyttää, että kaikki hankkeet, joihin osallistumme, ovat vammaiset ihmiset huomioon ottavia. ■

Mikka Niskanen on erityispsykologi ja humanitaarisen avun päällikkömme. Hänellä on 25 vuoden kokemus vammaisten ihmisten kanssa työskentelystä. Hän on myös kansainvälisen World Visionin vammaistyön johtoryhmän jäsen.

Kirjaamalla tahtosi testamenttiin autat läheisiäsi vaalimaan sinulle tärkeitä arvoja.

Tilaa maksuton testamenttiopas: asiakaspalvelu@worldvision.fi tai p. 096 818 300

PERINNÖKSI PAREMPI MAAILMA

World Vision
LASTEN SUOJELIJA

TEKSTI **Mireille Bathgate**KUVA **Solar Fire Concentration**

Aurinkoenegialaite on ollut menestys Keniassa.

Onko yritykselläsi kultainen sydän?

Tässä jutussa kerromme, miten monimuotoista yhteistyötä kanssamme voi tehdä.

Etsitkö globaalia yritysvastuukumppania? Haluatko laajentaa yritystoimintaasi kehittyville markkinoille? Onko yritykselläsi kultainen sydän, joka sykkii maailman vähäosaisimmille lapsille?

Yhteistyömme eri yrityskumppanien kanssa on monipuolista. Ideoimme yritysten kanssa uniikkeja tapoja lasten hyvinvoinnin parantamiseksi sekä yrityksen vastuullisten tekojen esiintuomiseksi.

Yritysvastuuta kantamaan

R-kioskin kanssa toteutimme yhteistyön, joka mullisti tuhansien srilanka-

laisten lasten elämän. R-kioskit keräsivät varoja puhtaan veden saamiseksi ja paransivat ärräjuoksun avulla vesi- ja sanitaatiota Sri Lankassa. Tempaus innosti lukuisia suomalaisia mukaan, ja kerätyillä varoilla rakennettiin aurinko- ja tuulivoimalla toimiva vedenpuhdistamo.

Hesburger ja Pyhätunturi Oy hyötyivät kauttamme hiilijalanjälkeään vesametsitysmenetelmällä, joka on herättänyt henkiin miljoonia hehtaareita kuivaa aavikoitunutta maata.

World Visionin asiantuntija **Tony Rinaudo** sai äskettäin vaihtoehto Nobeliksi kutsutun Right Livelihood

-palkinnon samaisesta metsistysmenetelmästä.

Mukaan Weconomyyn

Onko yritykselläsi skaalautuva innovatiivinen ratkaisu maailman sosiaaliseen, taloudelliseen tai ekologiseen ongelmaan? Weconomy on yritysyritysyhteistyömalli, joka tarjoaa merkittäviä kasvumahdollisuuksia kehittyvillä markkinoilla. Weconomy perustuu liiketoimintalogiikkaan, josta hyötyvät uusille markkinoille liiketoimintaansa laajentavat yritykset ja palvelemamme köyhät yhteisöt.

Meillä on laaja tuntemus ruohonjuuritason tarpeista sekä kehittyvien markkinoiden liiketoiminnan erityispiirteistä. Lisäksi meillä on toimivat yhteydet paikallisiin yhteisöihin ja viranomaisiin.

Esimerkkejä onnistumisista

Logonet Oy on toimittanut jo 15 vuoden ajan tuotteita suomalaiseen äitiyspakkaukseen. Kehitimme yhteistyössä Logonetin ja paikallisten kenialaisten kanssa äitiyspakkauksen, joka sopii pakolaisleireille ja vaativiin olosuh-

teisiin kehityksissä. Työmme tulok-
sena äiti- ja lapsikuolleisuus vähenee ja
Logonetin toimintakenttä ja liikevaihto
kasvat.

Uusiutuvan energian yritys Solar
Fire Concentration kehitti tuellamme
kaksi auringon lämpöenergiaa hyö-
dyntävää laitetta pienyritysten käyt-
töön Keniassa.

– Yritysten ja järjestöjen täytyy työ-
kennellä tulevaisuudessa entistä tii-
viimmin yhteistyössä, jotta haavoittu-
vimmassa asemassa olevat ihmiset pys-
tyvät sopeutumaan ilmastomuutok-
sen seurauksiin. Pilottimme on osoit-
tanut, että uusi teknologia ja koulutus
antavat ihmisille vakaamman tulonläh-
teen, sanoo Solar Fire Concentrationin
toimitusjohtaja **Eva Wissenz**.

Ammattitaitoa lahjoittamaan

Yritys voi kehittää ja monipuolistaa
toimintaansa lahjoittamalla ammatti-
taitoaan. Ohjelmistojätti Salesforce vei
osaamistaan kenialaisille slumminuo-
rille ja yrittäjille. Projektissa käytettiin
Salesforcen kehittämää valmennus-
mallia, jonka tavoitteena on kasvattaa
yrityksen liiketoimintaa ja kannatta-
vuutta.

– Toiminta soveltuu erittäin hyvin
yrityskulttuuriimme. Käytössämme on
1-1-1-malli, jossa yrityksemme tarjoaa
teknologiaansa yleishyödyllisten orga-
nisaatioiden käyttöön. Työntekijämme
saa myös tehdä seitsemän päivää vuo-
dessa vapaaehtoistyötä työajallaan,
Senior Account Executive **Ilkka Nou-
siainen** kertoo.

Yrityskummiksi?

Yksinkertaisimmillaan yritysyhteis-
työ tarkoittaa yrityskummiutta, jossa
yritys saa oman kummilapsen. Lähe-
tämme säännöllisin väliajoin tietoa
kummilapsesta sekä hänen yhteisös-
tään ja niistä hankkeista, joita kummi-
lapsen yhteisössä toteutetaan. Yritys-
kummina näkee konkreettisesti, miten
apu muuttaa lasten ja yhteisön elämän
pysyvästi. ■

Ota yhteyttä:
Mireille Bathgate,
yritysyhteistyöpäällikkö,
p. 040 586 045,
mireille.bathgate@worldvision.fi

TEKSTI **Anna Pollari**

Loppu lapsityölle

Maailmassa on noin 150–168 miljoonaa lapsityöläistä. Esimerkiksi kahviloilla,
huonekalutehtaissa ja katukivilouhimoilla raataa lapsityövoimaa. Olemme
mukana Ykkösketjuun-kampanjassa, joka haluaa nostaa Suomen yritysvastuun
edelläkävijäksi.

– Todennäköisesti moni meistä kuluttaa elintarvikkeita, kuten suklaata
tai kahvia, tai omistaa kännykän tai muun tuotteen, jonka tuotantoketjussa
on hyödynnetty lapsityötä, Suomen World Visionin yritysyhteistyöpäällikkö
Mireille Bathgate sanoo.

Lapsityö on määritelty työksi, joka on haitallista lapsille ja heidän kehityk-
selleen. Siihen kuuluvat liian pitkät työajat, epäterveelliset tai vaaralliset työ-
olosuhteet, riittämätön palkkaus sekä liian suuri vastuu nuorella iällä.

Suurin syy lapsityön hyödyntämiseen on perheiden köyhyys.

Järjestöt ja yritykset yhdessä

Ykkösketjuun-kampanja vaatii seuraavaa eduskuntaa laatimaan ihmisoikeuksia
kunnioittavan yritysvastuulain. Viime syyskuussa julkistettua kampanjaa tukee
yhteensä yli 100 yritystä ja järjestöä. Yrityksistä mukana ovat muun muassa
Fazer, K- ja S-ryhmät sekä Finlayson. Kampanjaa koordinoi yritysvastuujär-
jestö Finnwatch.

– Tämä on todella tärkeä aloite. Lain avulla jokainen yritys veloitetaan toi-
mimaan vastuullisesti. Näin voidaan ehkäistä työntekijöiden oikeuksien polke-
mista ja esimerkiksi juuri lapsityötä, Bathgate sanoo.

Lapsityön lopettaminen vuoteen 2025 mennessä on yksi YK:n kestävän
kehityksen tavoitteista. Myös YK:n lapsen oikeuksien sopimus kieltää haitalli-
sen työn teettämisen lapsilla.

– Tueksi tarvitaan kansallinen sitova laki, sillä niin tärkeä asia kuin ihmisoi-
keuksien kunnioittaminen ei voi perustua vapaaehtoisuuteen, Bathgate lisää. ■

Vetoomus uuden lain puolesta: www.ykkosketjuun.fi/

Lisätietoja: www.ykkosketjuun.fi/mika-laki/

Ykkösketjuun-kampanja haluaa nostaa Suomen yritysvastuun edelläkävijäksi.

Miksi Ruandassa tarvitaan apua?

Suomen World Vision aloittaa tänä syksynä työn uudessa kummihankkeessa Ruandan Mugombvassa. Kysymyksiin vastaa Ruandan asiantuntija Janika Valtari.

Miksi valitsimme Ruandan?

Olemme toimineet Ruandassa vuodesta 2017, jolloin aloitimme nuorten työllisyyden tukemisen Pohjois-Ruan-

dan köyhällä maaseudulla. Olemme toimineet Ruandassa myös kongo-laisten pakolaisleirillä Mugombwassa. Haluamme työskennellä jatkossakin

Ruandassa noin joka kolmas alle viisivuotias lapsi on aliravittu.

Ruandassa, koska viime vuosien kehityksestä huolimatta Ruanda on edelleen YK:n mukaan yksi maailman vähiten kehittyneistä valtioista.

Millaisia ongelmia maassa on?

Ruandan suurimmat kehityshaasteet liittyvät alhaiseen tulotasoon. Suurin osa työikäisestä väestöstä elää köyhyydessä. Alhaiseen tulotasoon vaikuttavat erityisesti vähäinen koulutustaso ja koulutuksen huono laatu. Lisäksi suurin osa työikäisestä väestöstä saa elantonsa maataloudesta, jonka tuottavuus on vanhojen menetelmien vuoksi usein vaatimatonta. Ruandalaisista alle viisivuotiaista lapsista aliravittuja ja kroonisesti aliravittuja on noin 36 prosenttia, eli hieman yli joka kolmas lapsi.

Miten autamme?

Tänä vuonna aloitamme Mugombwan alueella monivuotisen aluekehitysohjelman. Työn suunnittelu on juuri käynnissä ja kartoitamme yhteisön kanssa ongelmia, joihin puutumme. Todennäköisesti tulemme työskentelemään perheiden elinkeinojen ja lasten koulutuksen parantamiseksi, sekä lasten ja äitien terveyden edistämiseksi. Työllemme on keskeistä varmistaa, että lasten oikeudet huolenpitoon, suojeeluun ja osallistumiseen toteutuvat.

Miksi Ruandan valtio ei itse huolehdi köyhistään?

Ruandan valtio työskentelee omien kansalaisten tilanteen parantamiseksi monin tavoin, esimerkiksi tarjoamalla etuja ja tukia kaikkein köyhimmässä kategoriassa oleville ihmisille ja perheille. Valtion budjetti ja resurssit ovat kuitenkin rajalliset, ja sen takia tarvitaan ulkopuolista rahoitusta ja osaaamista, jotta muutos saadaan aikaiseksi nopeammin ja tehokkaammin. Yhteistyöllä kansalaisjärjestöjen kanssa varmistetaan, että köyhyyden kierteseen pureutuvat toimenpiteet tavoittavat kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat ihmiset. ■

*Jutun on kirjoittanut 9.-luokkalainen
TEPPO-työharjoittelija
Anni Nieminen.*

Suomen World Vision suojelee lapsia ja puolustaa heidän oikeuksiaan. Työmme lähtökohta on kristillinen lähimmäisenrakkaus. Autamme siellä missä tarve on suurin uskontoon, etniseen taustaan tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta.

Meillä on suomalaisten rahoittamia kehitysyhteistyöohjelmia Keniassa, Ugandassa, Intiassa, Kambodzassa, Perussa ja Ruandassa.

Tavoitteenamme on muuttaa kaikkein heikoimmassa asemassa olevien lasten elämää pysyvästi.

Olemme ulkoministeriön kumppanuusjärjestö ja itsenäinen osa kansainvälistä World Vision -verkostoa. Kansainvälisesti World Visionin avun piirissä on yli 100 miljoonaa ihmistä. Järjestö toimii lähes 100 maassa. ■

Suomen World Vision maailmalla

Nälkä, väkivalta, puhtaan veden ja koulutuksen puute
ovat todellisuutta miljoonille lapsille joka päivä.

SÄÄLI EI AUTA. KUUKAUSI- LAHJOITUKSESI AUTTAA.

Kuukausilahjoittajana autat
lapsia siellä, missä hätä on suurin.
Autat perheitä katastrofien keskellä,
tyttöjä silpomisuhan alla ja lapsia
slummien kaduilla. Ryhdy kuukausi-
lahjoittajaksi: worldvision.fi

World Vision

LASTEN SUOJELIJA

